

„שם היינו יהודים מלוכלכים —

כאז אנחנו מלוכלכים!״

כִּי דִיעַ לֹא הזהירו אותנו, בשגרירות ״ישראל בארץ המוצא, שאנחנו צריכים להתגייר לפני שנעלה ארצה — אם אנחנו רוצים באמת להיות בישראל? מדוע לא סיפרו לנו את האמת על המצב הנורא וה־סבל כאן בארץ של משסחה שהבעל יהודי והאשה נוצריה? שם אף אחד לא אמר לי שאני צריך להיות נוצרי. עכ־שני שבאנו לארץ — איך אני יכול להגיד לאשתי שהיא צריכה להיות יהודיה?״

יוליאן ליבר, גבה קומה ובעל הופעה מרשימה, נזעם כולו. הוא עולה חדש — מסוג חדש. סוג עולים שיוצעו, בשנים ה־קרובות, את המדינה, עלול לגרום למלחמת־דת: המשפחות המעורבות.

מה עם

העולים מרוסיה?

פִּי קִדְרֵי מְשַׁרְרֵי הַפְּנִים מכ־רִים את המצב יותר טוב מאיתנו, מספר יוליאן ליבר. ״אשתי הנוצרית, מר־אטה, קיבלה דרכון רגיל בתוקף ל־שנה. אני עצמי קיבלתי דרכון מיוחד של תושב חסר אזרחות. הדרכון ל־אשתי נועד לאפשר לה לחזור בלי בעיות, אם היא תתייאש כאן בארץ. אלו שנתנו לה את הדרכון, ידעו יפה מאוד מה נעשה פה בישראל.״

יוליאן ליבר אינו מסוגל לתפוס כיצד ייתכן מצב כזה: ״אם הייתי רק חושד, שפה בארץ יצביעו על אשתי ברחוב ויגידו עליה שהיא גוייה — לא הייתי נוסע לישראל, אלא לארץ אחרת.

מהר, מהר,

להתגייר, להתגייר

ש עֲשֵׂרָה משפחות כאלו שוהות כרבע במרכז הקליטה בטבריה. משרד הקליטה החליט לרכז יחד את כל המשפחות המעורבות שהגיעו לאחרונה. תושבי טבריה יודעים כולם את הרכילות הפיקנטית, שבמלון יאלון יושבים עולים שהגישם שלהם נוצריות. זרם בלתי פוסק של רבנים מבקר אותם. מנסה לשכנע א־תם להתגייר. ובקרב העולים הנהדמים, ג־בר הזעם מדי יום. האווירה עכורה, מדוכ־אה. מספר אחד מהקבוצה שמעון זיסו (30), טכנאי אלקטרוניקה במקצועו:

„למה לא

אמרו לנו

„תחזרי למולדתך!״

״תחזרי למולדתך, מי אמר לך לבוא לכאן?״ ככה צעק עלי נציג ההסתדרות, מונת מהנדסת הטקסטיל הנוצרית טילביה רוסו (בתמונה, עם בנה אלפרד, 7.5), שעלתה לישראל עם בעלה היהודי, נדהמה לגלות שנפלה מסוג רדיפה אחד למישנהו — קטלני לא פחות. עיקר טענתם של העולים מהמשפחות המעורבות: ״מדוע לא הוזהרנו מראש על המצפה לנו?״

שאנחנו צריכים להתגייר?״

מה איתכם איך זה אפשרי? מה תעשו כשיבואו לארץ מאות אלפי משפחות מר־סיה שיותר מחצי מהם נשואים לנשים נוצריות? מה תעשו או ז״

מריאטה ליבר, ספורטאית מצטיינת בקל־עה למטרה, שזכתה לתואר אמן, לוקחת את העניין בשלוה: ״אני לא נוצ־ריה דתית, אבל אינני מבינה מדוע אני צריכה להתגייר מייד. מה זה כל כך דחוף, לפני שהסתדרנו עוד בכלל אם אצטרך להתגייר כדי שלא יהיו בעיות לילדים ש־לי, אתגייר.״

״זה לא יעזור לך, את לא מבינה בכלל את המצב, מתערב בשיתה עולה אחר. תמיד ירוצו אחרי הילדים שלך ברחוב ו־יצעקו להם שאמא שלהם היתה גוייה. תמיד. שם היינו יהודים מלוכלכים — כאן נהיה תמיד מלוכלכים.״

פשיסטים —

תחזרו לחו"ל

מִי רִירוֹת דוֹמָה ניכרת גם בשאר חברי הקבוצה. הרב וילהלם מהסוכנות ה־יהודית ביקר אצלם כאשר הגיעו למקום, הסביר להם את המצב. עם הנשים הנוצ־ריות עצמן שוחחה הרבנית רחל קוק. בעיקבות השיחות, החלו העולים מתעניי־נים בבעייה שנראתה עד אז שולית ב־עיניהם, הבינו את מלוא משמעותה: אם הנשים לא תתגיירנה, הם צפויים לאפלייה חברתית לקשיים בעבודה, לסבל לילדיהם.

שמץ מהיחס הזה הספיקו להרגיש עוד בטרם יצאו לחייהם החדשים בישראל. סיל־ביה רוסו היא נוצריה, בעלה בבה יהודי. שניהם מהנדסי טקסטיל. לזוג בן, אלפרד, בן שבע וחצי. ״בתשיעי לפברואר קרה לי דבר מאוד לא נעים, מספרת סילביה. ״הי־תה לנו מסיבה כאן, ושלחו אלינו, כנציג (המשך בעמוד 26)

״אילו ידעתי ששם...״ יוליאן ליבר עלה לישראל עם אשתו הנוצרית מריאטה ובתם, נדהם לגלות מה צפוי בישראל למשפחות מסוגו: ״אילו ידעתי בחוץ־לארץ שצריכים להתגייר, לא הייתי בא לארץ.״

בלי בריח־אילה טכנאי האלקטרוניקה שמעון זיסו (30), נדהם לשימוע מאשתו כי נאמר לה שתיוקס, שעדיין לא מלאו לו שנתיים ימים, לא יתקבל למעון־ילדים — בגלל שלא עשו לו עד היום ברית־מילה.